

Pescarul Amin

Pescarul Amin este in literatura romana unul dintre reprezentantii omului animal. El este urmasul unei familii vechi ce descinde din pesti. Barbatii acestei familii au fost pescari din tata in fiu, dar nu erau pescari obisnuiti. Ei comuniacau cu apele, cu valtoarele. Demult, familia aminilor stapanea toata balta Pociovelistii, dar, datorita schimbarilor sociale Amin ajunge un simplu paznic.

Pescuitul are, ca si vanatoarea legi nescrise, cutume antice ce si-au pierdut originile in negura timpulu. Prespectandu-le el imparte pestii in doua mari categorii: buni si rai. Somonu este perfid, lacom, ii ataca animalele si copii. Din aceasta cauza el vrea sa il prinda la inceput pe pestele urias. Insa apoi isi da seama ca este vorba de un morun. Niciodata n-a pescuit moruni, legile nescrise interzicandu-I acest lucru.

Socul cel mare il are atunci cand aude de dinamita. In pescuit este vorba de iscusinta nu de tehnologii. Este u ritual magic, o panda, o lupta spirituala intre doua suflete ce lupta pentru supravietuire. Lui Amin ii displace ideea de a prinde un peste 'interzis' atat de usor si fara o motivatie temeinica.

Devine agitat, inconjoara si controleaza gardurile de nenumarate ori. Se culca. Noaptea este cel mai bun sfetnic. Isi aminteste de un basm sau mai bine zis de un algoritm dintr-un basm: trebuie sa se dea peste cap de 3 ori si se preface in gand. Disperarea il indeamna sa incerce orice solutie xcare l-ar putea ajuta. In mintea lui se da odata peste cap si intra intr-un loc numit de el fundul mortii, apoi inca odata si se simte de parca a inviat dupa un innec si ultima data cand se opreste intr-un luminis adanc. De fapt el este intr-o calatorie astrala. In acel moment el poate avea raspuns la orice intrebare. Descopera cu adevarat ce

este viata. Ea 'nu este nici ziua de azi, nici maine, nici anul intreg'. Ceea ce conteaza sunt lucrurile infaptuite de tine.

Apoi intra in lumea pestilor si de acolo isi vede stramosii, acesta fiind unul dintre semnele care ii prevesteau moartea.

In sfarsit ajunge si la morun. Un morun sacru ce se hraneste cu luceferi si se ascunde intre constelatii, ce reprezinta universul ancestral al stramosilor lui. Morunul reprezinta dumnezeul apelor, al valtorilor, al pescarului, un spirit antic ce guverneaza universul acvatic.

Apoi descopera ca morunul este de fapt stra-stramosul sau, intemeietorul neamului Aminilor. Acesta il conduce spre rai, un rai ce se afla in ape. Vazandu-l Amin isi da seama ca nu poate permite ca acest taram fabulos si sacru sa fie distrus doar pentru capriciul unui tanar ca nu stie inca sa traiasca. Atunci rupe gardurile, da drumul pestilor si odata cu morunul se duce si el pierzandu-se in infinitatea universului acvatic.